

MADDI SOROA

Baleren Bakaikoa Azurmendi

EHUKO
IRAKASLEA,
EKONOMIALARIA

Gazteok, haserretu gaitezen!

BETIDANIK entzun izan dugu “etorkizuna gazteena dela”. Hitz ederrak, baina errealitate ez da hain argia. Horrelako esaldia betetzeko aurreko belaunaldiak leku egokia egiten saiatu beharko luteke, baina gaur egungo egoera ikusita, gure gazteek ez daukate itxaropentsu egoteko arrazoi gehiegirik. Bizitza proiektua gauzatzea ez da inoiz erraza izan, baina gaur egungo aterabidea okerrago bihurtu zaigu.

Gure artean urte on samarrak izan ditugu, gazteek aurrera egin zezaten, beren bizitza proiektuak itxuraz gauzatze-ko: langabezi gutxi eta ikasteko aukerak ugari. Hala ere, norbaitek etxebizitza eskuratu nahi bazuen, auzo-gune edo herri txiroagotara joan behar zuen.

Gaur egungo egiturazko krisialdi honen ondorioz, gazteen egoera ekonomikoa, 15etik 25 urtekoen artekoa, erabat okertu da. Izan ere, gazte multzo honen langabezi tasa ehuneko 39,30era heldu zaigu EAEn, 15 milatik gora lanik gabe daudelarik; hamarretik lau langabe. Zifra hau oraindik okerragoa da Espainiako Estatuan, non ehuneko 55,50 baita; hamarretik sei langabe daude!

Badirudi Europako Batasuneko agintariak kezkatzen hasi direla langabezi tasa garaiegiak direlako, batik bat Mediterraneoko herrialdeetan. Baina euro-zonan ere adin horretako gazteen artean langabezi tasa ehuneko 25era heldu da. Benetan datu kezagarriak

Zer egin egoera larri horretatik irtete-ko? Badirudi Europako Batasuneko (EB) agintariak kezkatzen hasi direla langabezi tasa garaiegiak direlako, batik bat Mediterraneoko herrialdeetan. Baina, euro-zonan ere adin horretako gazteen artean langabezi tasa ehuneko 25era heldu da. Benetan datu kezagarriak.

Egoera larri hau konpontzeko EBk 6 mila milioi euroko funtsa bat eratze-ko

asmoa dauka 2014tik 2020ra bitarteko zazpi urteetan erabiltzeko, gazteek lana errazago aurkitu dezaten. Kopuru horretatik 918 milioi Espainiak eskuratu omen ditu. Funtsa horrez gain, estatu kideek ere dirua jarri beharko dute helburu bera erdiesteko. Dena dela, Espainia bezalako estatu batentzat urteko 131 milioi ez da asko eta funtsa gehiago lortzeko guztiok presionatu beharko ditugu EBko erakundeak, baita estatu-koak eta erkidegokoak ere. Jendarte zibilak, gazteak buru, mugitu beharko du, gutxieneko duintasunarekin bizi nahi bada.

Bestalde, azpimarratu behar da aipatu diru hori enpresei emango zaiela langile gazteak kontratatze-ko, Alemanian edo Austrian bezala, 400 bat euroko soldataren truke. Baina ez dakigu zer gertatuko den diru laguntza horiek amaitutakoan; ziurrenik kaleratu egingo dituzte. Gainera, ez dago batere argi nor kontratatuko diren: goi mailako ikasketak amaituta dauzkaten gazteak edo oinarritzko ikasketak burutu gabe dauzkatenak. Halaber, kontratu mota hauek ez diete gure gazteei aukera handirik emango bizitza proiektu duina ahalbidetzeko.

Jendarte politika honen ondorio nagusietako bat enpresari-ko —finantzariak ere kontuan hartuta— Barne Produktu Gordi-naren zati handiago bat eskuratzea izango da, langileek eskuratzen dutenaren kalte-rako. Izan ere, 2012an bertan, langileen zatiak ehuneko 8,50 egin zuen behera eta zati hori BPGren ehuneko 44,20ra erori zen; bien bitartean, enpresari-ko ekoizpen horren ehuneko 46,10 lortu zuten eta gai-nontzekoa zergetara joan zen.

Batzuk aberasten diren bitartean, gaz-teriaren gehiengoak ezin du bere bizitza proiekturik gauzatu, ez duelako lanpostu-rik, are gutxiago etxebizitzarik. Azken finean, egoera tamalgarri hau ez al da nahikoa jendarte osoa haserre-tzeko? Haserretzea, hain zuzen, izango litzateke Stép-hane Hesseli egin diezaioke-gun omenaldirik hoberena. ■

